

Posudek vedoucího bakalářské práce

Barbora Hůlková, *Problematika emocí v perspektivě traumatu*.

B. Hůlková se ve své bakalářské práci věnuje emocím z perspektivy vybraných představitelů filosofické tradice (zejména Descartes, Kant a Sartre) a současné empirické psychologie, přičemž se soustředí na problematiku traumatu.

U filosofických přístupů poukazuje – vcelku oprávněně – na jisté upozadění emocí ve prospěch racionality, a to i případech, kdy je u jednotlivých myslitelů vyzdvížena důležitost některých emocí (Descartes – ušlechtilý soucit, Kant – úcta k mravnímu zákonu). Nedostatkem práce je však příliš obecná reflexe filosofických pozic, která neumožňuje promyslet tematizovaný přístup k emocím se zřetelem na autorčino nejvlastnější téma.

V případě psychologických výkladů je autorčin přístup důkladnější a její reference jsou korektní. Zajímavá je komparace problematiky pohledu druhého u filosofa Jean-Paula Sartra a psychologa Daniela Siegla (i když i zde bych uvítal obsírnější reflexi). Oceňuji rovněž to, že autorka ve své práci – korektně – využila i osobní zkušenosti.

Jistým nedostatkem jsou v některých částech práce nepřesné formulace myšlenek. Např.: „u Kanta [...] se v rámci emocí setkáváme s náklonností a mravními zákony, mezi které patří především úcta.“ Myslím, že rozumím autorčině intenci a mám ji za správnou, ale formulace zjevně vyžaduje opravu.

Přes dílčí výhrady však práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobře.

Mgr. Richard Zika, Ph.D.